

Brieven van Dikke Freddy

Aan de heer Karel Vinck, bruggenbouwer.

Geachte Heer Vinck,

Ik heb u reeds eerder aangeschreven in de tijd toen u nog algemeen directeur van de ijzeren weg was. U had toen, als altijd bezorgd voor de gezondheid van de medemens, besloten dat er op uw treinen niet meer gerookt mocht worden en vervolgens had u aan een bevriende firma de opdracht gegeven om de asbakken uit uw treinen te verwijderen. De firma in kwestie zou volgens de gazetten voor het weghalen van die asbakken ettelijke miljoenen (euro's!) opstrijken. Ik heb u toentertijd voorgesteld om in samenwerking met enkele van mijn kennissen, allen ervaringsdeskundigen, die asbakken uit te breken voor de helft van de prijs maar ik heb tot mijn spijt nooit enig antwoord op mijn offerte mogen ontvangen.

Thans kom ik u te schrijven in verband met de brug die u over Antwerpen zoekt te bouwen. Ik vind dat een goed gedacht. Ik ben ondertussen al een half leven dakloos in Antwerpen en er is hier een absoluut tekort aan bruggen om onder te slapen. Onder de weinige bruggen die er nog zijn nadat de brug aan de Rooseveltplaats is weggehaald, ligt er zo veel niet gesorteerd groot huisvuil dat geen mens er nog slapen wil. Een moderne, propere brug zou dus meer dan welkom zijn.

Nu blijkt dat allerhande geboren dwarsliggers en oproerkraaiers uw brug onder de grond hebben gestemd. Laat u daardoor absoluut niet ontmoedigen, meneer Vinck. Er is, zoals u als voormalig algemeen spoorwegdirecteur ongetwijfeld zult weten, in de jaren stillekes ook heftig geprotesteerd tegen de aanleg van de ijzeren weg. De boeren dachten toen dat hun koeien geen melk meer zouden geven ten gevolge van de stoom en het lawaai van de treinen. Welnu, de koeien geven nog altijd melk. De koeien geven zó veel melk dat de boeren hun melk aan de straatstenen niet kwijt geraken.

Ik ben er ook van overtuigd dat u voldoende karakter en doorzettingsvermogen hebt om, van zo gauw de gazetten het geen nieuws meer vinden, uw brug toch, en mits een paar kleine aanpassingen, te bouwen. Het is in verband met die kleine aanpassingen dat ik u thans kom te schrijven.

Het schijnt dat uw brug op redelijk hoge poten zou komen te staan. Ik vrees dat het daardoor onder uw brug nogal winderig zal worden en dat bij zware regenval de nattigheid er ook onderdoor zou kunnen kletsen. Dat alles zou het slapen onder uw brug redelijk

ongemakkelijk kunnen maken. Daarom zou het handig zijn mochten er aan de pilaren van uw brug, op mensenhoopte, comfortabele afdakjes gemaakt worden.

Dergelijke afdakjes kunnen simpelweg gemaakt worden met sobere en stijlvolle eternietplaten. Geboren dwarsliggers en oproerkraaiers hebben altijd beweerd dat eternietplaten vol asbest zouden zitten en dat zo iets kolossaal gevaarlijk voor de gezondheid zou zijn. Ik geloof daar geen snars van want een gewezen kennis van mij hield duiven onder eternietplaten en zijn duiven waren absolute prijsbeesten waarmee hij een hele schouw vol bekers en plaketten gewonnen heeft.

Naar mijn bescheiden mening kunnen die afdakjes in eterniet u nog wat geld opbrengen ook. Vermits u in de opbouw van uw carrière ook nog directeur van de eternietfabrieken geweest bent, is het allicht een kleine moeite om met die mannen nog eens een slag te slaan.

Sommige van mijn vrienden zeggen dat ze zullen weigeren om onder uw brug te slapen omdat het er vol fijn stof zou liggen. Waar halen ze het in godsnaam vandaan!? Alsof er bruggen zouden bestaan waar geen stof onder ligt! Alsof stof erger zou zijn dan al het niet gesorteerd groot huisvuil dat onder alle andere bruggen van de stad ligt! Nee meneer Vinck, laat u niet van de wijs brengen en bouw uw brug. Ik zou zelfs meer zeggen: bouw meerdere bruggen. Persoonlijk zou ik bijkomende bruggen over het Astridplein, over het Sint-Jansplein en over de Groenplaats een groot gemak vinden want er is daar momenteel echt te weinig plaats om te schuilen.

Ik groet u met de meeste hoogachting,

De Meester Fr., ook gekend als 'Dikke Freddy'.

Brieven van Dikke Freddy is een column van schrijver Erik Vlamincx